

Dirk Middelveld

Na dertig jaar blijft Dirk Middelveld uit Alteveer het piemonteseras nog altijd trouw vanwege het geboortegemak en goede karakter.

Ras:	piemontese
Aantal stuks:	20
Aantal kalvingen:	8-10
Aantal hectare:	6,5

Ieder jaar laat ik twee van mijn koeien in de herfst afkalven, zodat ik ook in de winter jonge kalfjes op stal heb. Wat is er mooier dan dat? Aan het woord is liefhebber pur sang Dirk Middelveld (67) uit het Drentse Alteveer. Hij koos dertig jaar geleden voor het Italiaanse ras piemontese en blijft dit nog altijd trouw vanwege het goede karakter en de makkelijke geboorten.

'Ik ben destijds met een stuk of vijftien piemontesekruislingen uit holsteinmoeders begonnen. Piemontese was toen hét ras. Wat nu Belgisch witblauw is, was toen piemontese. Dit ras werd ook veel ingezet op het onder eind van de melkveestapel en zo ben ik er eigenlijk ingeroeld. De kruislingen ben ik richting zuivere piemonteses gaan fokken en nu wil ik niet anders meer. Ik heb veel schik van deze koeien en ik ben er altijd redelijk succesvol mee geweest'. Daarmee doelt Middelveld, die van groot tot klein het jaarrond circa twintig dieren heeft, niet in de eerste plaats op keuringssuccessen, maar op de rentabiliteit van het ras. 'De dierenartskosten zijn relatief laag en om en nabij het jaar heb ik altijd weer een kalfje dat natuurlijk geboren wordt.'

Sinds de oprichting van het twintig jaar oude Nederlands Piemontese Stamboek is Middelveld al lid en ieder jaar heeft hij deelgenomen aan het nationaal kampioenschap. 'De ene keer met meer succes dan de andere keer, maar het grootste succes staat dichtbij hoor', zegt Dirk Middelveld glimlachend. Binnen enkele seconden ligt de kampioensschaal van

Dirk Middelveld: 'Streven naar vlotte geboorten heeft me weleens wat ontwikkeling gekost'

Al dertig jaar piemontesefokker

Een op-en-top liefhebber, zo laat Dirk Middelveld uit Alteveer zich het best typeren. Al meerdere keren kwam een nationaal piemontesekampioen(e) uit zijn twintigkoppige hobbystal. Het fokken van een excellente koe staat hoog op het verlanglijstje.

tekst **Florus Pellikaan**

beste mannelijk dier tijdens de nationale keuring in 1996 op tafel. 'En zeven of acht jaar geleden hebben we ook nog de nationaal kampioene jongvee gehad. Succes op een keuring stimuleert, maar dat is niet genoeg. Ik geniet zeven dagen per week van de koeien', vertelt Middelveld. 'Als ik op een zaterdagavond niet zo veel te doen heb, trek ik gerust mijn overall aan en ga ik op mijn gemak de koeien borstelen. Als je die liefhebberij niet hebt, moet je geen koeien houden.'

Ontwikkeling versus geboorte

Ook na dertig jaar is de motivatie om het piemonteseras trouw te blijven nog altijd onverminderd groot. 'Ik wil niet met een boog om mijn koeien hoeven lopen. Het karakter van een piemontesekoe is goed, mits je er wat voor wilt doen natuurlijk. Alle koeien kalven hier bewust tijdens de stalperiode af. Als de kalfjes nog geen week oud zijn, zet ik ze al aan de halter vast', vertelt Middelveld bij Mirte 7 (v. Fred), die vier weken geleden het stierkalf Tijmen (v. Internet) ter wereld bracht. In de piekfijn verzorgde grupstal staat enkele plaatsen verderop de stalfavoriet van dit moment. 'Zaffirodochter Aosta 2 is ingeschreven met 86 punten en heeft al zeven keer gekalafd. Ze heeft een goed karakter, kalft gemakkelijk af en fokt best, die combinatie maakt haar tot favoriet.'

Aan het gemakkelijk afkalven hecht Middelveld veel waarde. 'De laatste vijf jaar heb ik geen keizersnede meer gehad. Niks ten nadele van andere rassen, maar ik hou niet van al dat snijwerk, en

Mirte 7 (v. Fred) met haar vier weken oude stierkalf Tijmen (v. Internet)

om ze daarna weer drachtig te krijgen valt niet mee. Hier op stal staan koeien die zeven of acht keer gekalfd hebben en waar ik nooit een touwtje aan gehad heb. Het streven naar makkelijke geboorten heeft me wel eens wat ontwikkeling gekost, terwijl collega's daarin wel vooruitgegaan zijn. Kalfjes van een vader die gemakkelijke geboorten vererft worden niet altijd de grootste koeien. Ik hou van een luxe koe met een mooie bil, maar probeer nu ook wel wat meer op ontwikkeling te letten.' Middelveld is vrijwel altijd getuige van de geboorte van nieuw leven. 'Het kalf is me heilig. In de dertig jaar dat ik koeien heb, is er één kalfje door mijn eigen schuld doodgegaan.'

Toch is gemakkelijk afkalven volgens Middelveld niet alleen een kwestie van fokkerij. 'Drachtige koeien moet je niet te zwaar laten worden, want dan wordt het kalf dat ook. Ik voer geen mais aan de koeien en naast kuilgras alleen een

kilo krachtvoer dat bestaat uit een mengsel van pulpbrok, maisbrok en A-brok. Zogende koeien krijgen drie kilo.'

Middelvelde bron van inkomsten is altijd het gelijknamige land- en tuinbouwmechanisatiebedrijf met installatietechniek en staalbouw geweest. Inmiddels runnen twee zoons de onderneming. Dirk is niet meer verantwoordelijk, maar zet zich nog wel dagelijks in. Wanneer hij hulp nodig heeft bij de koeien staan de broers Arie en Jaap de Jonge, die beide monteur zijn bij Middelveld, altijd klaar.

Meer betrouwbaarheid

Ieder jaar kalven er ongeveer acht tot tien koeien af en de selectie van het vrouwelijk vee doet Middelveld op alle leeftijden. Veelgebruikte ki-stieren in de Alteveerse stal in het heden en verleden zijn Zaffiro, Internet, Milord en Maicol. Over de huidige fokkerijgewoontes in het piemonteseras wil Middelveld wel een boom opzetten. 'Ik kies graag voor

betrouwbare fokstieren en vind het aantal dochters waarop de cijfers gebaseerd zijn met 150 eigenlijk te laag. Hoge nieuwkomers blijken later vaak tegen te vallen. Ik heb liever een stier met grote aantallen dochters en een betrouwbare index, maar dan is er geen sperma meer van', verwijst Middelveld naar het zogenaamde koudewachtstierensysteem.

Middelveld heeft nog volop fokkerijambitie. 'Ik zou graag nog een excellente koe fokken, maar dan moet ik gezien mijn leeftijd wel opschieten', stelt Middelveld lachend. 'Ik ben er dichtbij geweest met een 89 puntenkoe, die helaas vorig jaar niet meer drachtig wilde worden.'

Middelveld spreekt nog wel zijn zorgen uit over de, volgens hem volkomen logisch, vergrijzende vleesveesector. 'Ik heb geen hoge rentelasten en als ik niet alle tijd reken, hou ik er echt nog wel wat aan over, maar ik benijd de grote veebedrijven die er hun inkomen uit moeten halen echt niet.' |

